

ifølge hvilken Udvalget blev nedsat og har afgivet sin Betænkning, blev fattet den 14de Februar dette Aar, og efter den Forhandling, som gik forud for Beslutningen, var der bestemt anvist Udvalget, ad hvilke Bete det havde at føre sine Undersøgelser. Det fremgik heraf bestemt, at man her i Thinget fordrøede undersøgt deels Statens Færd overfor de Private ved Gjennemførelsen af Loven af 6te Juli 1867, deels dens Opførelse overfor Kjøbenhavns Commune ved Gjennemførelsen af den samme Lov. Disse to Ting maatte altsaa udgjøre Hovedpartierne i Udvalgets Undersøgelse, og af dem falder igjen det Parti, der angaar Statens Færd overfor de Private, naturligt deels i en Undersøgelse af Fremgangsmaaden med Expropriationen, deels i en Undersøgelse af Fremgangsmaaden ved Værdiansættelsen. Udvalget har ved sit Arbeide iagttaget denne Deling, og Udbyttet deraf foreligger i Betænkningen. Hvad der er skrevet deri, betragter jeg som udtalt for Thinget, og jeg skal derfor ikke her gjentage det, men blot supplere, hvad der i Betænkningen er sagt, med et Par Bemærkninger om Udvalgets Fremgangsmaade ved dets Arbeide. Det Første, som Udvalget maatte gjøre, var selvfølgelig at skaffe sig alle de Oplysninger, som det kunde overkomme, og som vare saadanne, at de kunde have nogen Betydning for dets Arbeide. Derefter gjorde det en Fordeling af Arbeidet mellem Medlemmerne, og denne Fordeling maatte naturligvis foretages efter de nævnte Hovedpartier af Undersøgelsen. Alt dette vil kunne sees af Betænkningen, men der er en særegen Episode af Udvalgets Arbeide, som ikke træder særligt frem deri, og som jeg derfor skal omtale med et Par Ord. Da der til Thinget var fremkommet en stor Deel Andragender fra Private, som meente sig berettigede til en Erstatning af Staten enten paa Grund af Nødskrav eller paa Grund af Billighedskrav, og da disse Andragender vare henviste til Udvalget, maatte det være magtpaaliggende for dette om muligt at forebygge, at der, forsaavidt Thinget maatte godkjende et saadant Billighedskrav, kunde opstaae noget saadant, og Udvalget var derfor betænkt paa, om det ikke ved en

værgede Indtrædelsen af nogle af de Tilfælde, paa Grund af hvilke der bagefter kunde blive rettet Billighedskrav paa Statskassen. Paa det Areal, som er blevet exproprieret i Anledning af Lovens Gjennemførelse, fandtes der endeel Bygninger, som deels vare opførte uden Hjemmel og deels med et saakaldet ubetinget Revers, hvilket lod paa, at Bygningerne paa Forlangende skulde borttages. Bygninger af denne Beskaffenhed, som fandtes paa det exproprierede Areal, har Krigsministeriet forlangt borttage; men da hele det Terrain, hvorom her er Tale, indbefattet Veiene, er overdraget Kjøbenhavns Commune ved den med denne affluttede Contract, er Communen den nærmest Interesserede eller Hovedinteressenten i, at disse Bygninger blive flyttede, og naar den nærmest Interesserede, Communen, samtykkede i, at de maatte blive staaende noget længere, end Krigsministeriet havde tænkt at ville lade dem staae, kunde der neppe fra Statens Side være nogen stærk Opfordring til at forlange dem fjernede. Denne Betragtning maatte ligge meget nær for Udvalget, og da det kom til dets Kundskab, at private Ciere, hvis Bygninger af Krigsministeriet vare fordrøede fjernede inden den 1ste Mai d. A., paa Henvendelse derom til Magistraten havde faaet det Svar, at der fra Communens Side Intet var iveien for en Forlængelse af Fristen for Nedrivningen, besluttede Udvalget at henvende sig til Krigsministeriet for at erfare, om der var paatrængende Grunde for at fastholde den foreskrevne Frist, eller om man ikke kunde faae en saadan Forlængelse af Fristen, som Communen var villig til at gaae ind paa. Udvalget valgte i den Henseende den meest tids sparende Fremgangsmaade, idet det istedetfor en Correspondance overdrog sin Formand, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilje) at samtale med Ministeren derom. Det var den 7de April d. A., Udvalget fattede denne Beslutning, hvorefter dets Formand strax henvendte sig til Krigsministeren og fik en Sammenkomst berammet til den 11te April. Efter den Beretning, som Formanden har givet i Udvalget, var hans første Henvendelse til Ministeren denne, om der var paatrængende